

Ρικάρντο Φλόρες Μαγκόν, Ο στρατιώτης

Ο εργάτης και ο στρατιώτης συναντήθηκαν στο δρόμο.

- Για πού το έβαλες; ρώτησε ο στρατιώτης.

- Για το εργοστάσιο, απάντησε ο εργάτης. - Και συ, πού πάς;

- Πάω στο στρατώνι: το χωριό Jalapa έχει επαναστατήσει και έχουμε διαταγές να πάμε εκεί να συντρίψουμε την εξέγερση με τη φωτιά και το σπαθί.

- Θα μπορούσατε να μου πείτε ακριβώς - τον πιέζει ο εργάτης - γιατί αυτοί οι άνθρωποι επαναστάτησαν;

- Βεβαίως, θα σου πω όσο πιο καλά μπορώ: Ξαφνικά αυτοί οι άνθρωποι αρνήθηκαν να πληρώσουν το ενοίκιο για τα σπίτια και τη γη τους, τους φόρους στην κυβέρνησή τους και όταν οι Αρχές πήγαν εκεί για να κάνουν έξωση στους ενοίκους και να αποσύρουν τα μερίδιά τους από τη γη, ενώ την ίδια στιγμή εισέπραταν τους φόρους, οι κάτοικοι του χωριού αντιστάθηκαν, μαχαίρωσαν τον δικαστή, τον συμβολαιογράφο, τους χωροφύλακες, τον πρόεδρο του δημοτικού συμβουλίου και όλους τους υπαλλήλους, έκαψαν τα κρατικά αρχεία στην φωτιά και τοποθέτησαν στο ψηλότερο κτίριο μια κόκκινη σημαία που φέρει την επιγραφή με λευκά γράμματα: «Γη και Ελευθερία».

Ο εργάτης ανατρίχιασε. Κατάλαβε ότι αυτοί ήταν της δικής του τάξης, της τάξης των φτωχών και των απόκληρων, οι προλετάριοι που είχαν επαναστατήσει.

- Και πηγαίνετε εκεί για να τους αντιμετωπίσετε; ρώτησε τον στρατιώτη.

- Φυσικά - απάντησε ο ένστολος σκλάβος. Αυτοί οι χωρικοί έχουν αντισταθεί στο δικαίωμα της ατομικής ιδιοκτησίας και η κυβέρνηση έχει καθήκον να προστατεύει τα συμφέροντα των πλουσίων.

- Μα δεν είσαι πλούσιος - είπε ο εργάτης στον στρατιώτη. Τι όφελος έχεις να σκοτώσεις αυτούς τους ανθρώπους;

- Πρέπει να επιβάλω τον σεβασμό στο νόμο, απάντησε κοφτά ο στρατιώτης.

- Το νόμο; φώναξε ο εργάτης. Τον ίδιο νόμο που προασπίζει τα προνόμια! Ο νόμος αυτός που είναι ένα καταπιεστικό βάρος σε αυτούς που βρίσκονται στη βάση και αποτελεί εγγύηση για την ελευθερία και την ευημερία εκείνων που βρίσκονται στην κορυφή! Είστε φτωχοί και όμως υποστηρίζετε το νόμο που συνθλίβει την τάξη σας. Οι συγγενείς σας, τα αδέρφια σας, η οικογένειά σας είναι φτωχοί: αυτοί που εξεγέρθηκαν στη Jalapa είναι φτωχοί που υποφέρουν όσο και εσείς, όπως οι συγγενείς σας, και μπορεί κάλλιστα να είναι ένα μέλος της οικογένειάς σας μεταξύ των ανταρτών!

Ο στρατιώτης ανασήκωσε τους ώμους του, έφτυσε στο γρασίδι κατά μήκος του δρόμου και έριξε μια ματιά περιφρόνησης και αλαζονίας στον εργάτη φωνάζοντας:

- Ο νόμος είναι πριν απ' όλους! Αν ακόμα και ο πατέρας μου τον παρέβαινε, θα τον σκότωνα, διότι αυτές θα ήταν οι εντολές που θα είχα!

- Θαυμάσια - είπε ο εργάτης. - Έτσι πηγαίνεις να σκοτώσεις τη σάρκα της σάρκας σου, το αίμα του αιματός σου!

Ο εργάτης και ο στρατιώτης συνέχισαν την πορεία τους προς διαφορετικές κατευθύνσεις: ο πρώτος τραβούσε για το μόχθο για τον όσο το δυνατό πιο μεγάλο εμπλουτισμό του αφεντικού του, ο δεύτερος για να σκοτώσει, έτσι ώστε το αφεντικό του να μπορέσει να απολαύσει τα πλούτη του εν ειρήνη.

Η Jalara ήταν ένα κομβικό σημείο δράσης, πανηγυρισμών, απέραντου ενθουσιασμού. Τα θλιμμένα πρόσωπα της προηγούμενης βραδιάς είχαν εξαφανιστεί. Όλοι οι κάτοικοι του χωριού ήταν στους δρόμους για τον εορτασμό της ημέρας της ελευθερίας. Ένας γέρος ήταν σαφής προς το πλήθος:

- Σύντροφοι: τώρα που ο καθένας από μας είναι αφεντικό του εαυτού του, ας γιορτάσουμε τη νίκη μας: ας συντάξουμε έναν κατάλογο των πάντων στο χωριό και των περιχώρων, ώστε να δούμε τι μπορούμε να κάνουμε από την άποψη των υλών και των εργαλείων και, στη συνέχεια, σαν αδέρφια, και μόλις έχουμε γιορτάσει την επιτυχία μας, ας αρχίσουμε την εργασία για να παράγουμε ό,τι είναι χρήσιμο για όλους και...

Δεν πρόλαβε να ολοκληρώσει τη φράση του αυτή. Μια βουή ακούστηκε και ο γέρος τραυματίστηκε θανάσιμα, έπεσε κάτω για να μη σηκωθεί ποτέ ξανά, στρέφοντας το πρόσωπό του προς τον ήλιο.

Ο στρατιώτης είχε σκοτώσει τον πατέρα του ...

Δημοσιεύτηκε στην Regeneracion 1 Ιούνη 1912, Αγγλική μετάφραση Paul Sharkey, ελληνική μετάφραση Ούτε θεός, ούτε αφέντης 2010.